בחיים [א]ובשחוטין ובדבר שיש בו רוח חיים ובדבר [ב]שאין בו רוח חיים מה שא"כ בסמיכה **גמ'** תנו רבנן [1]קרבנו לרבות כל בעלי קרבן לסמיכה שיכול והלא דין הוא ומה תנופה שנתרבתה בשחוטין נתמעטה בחוברין סמיכה שלא נתרבתה בשחוטין אינו דין שתתמעט בחוברין ת"ל קרבנו לרבות כל בעלי קרבן לסמיכה ותתרבה תנופה בחוברין מקל וחומר ומה סמיכה שלא נתרבתה בשחוטין נתרבתה בחוברין תנופה שנתרבתה בשחוטין אינו דין שנתרבתה בחוברין משום דלא אפשר היכי ליעביד לינפו כולהו בהדי הדדי קא הויא חציצה ליניף וליהדר ולינוף תנופה אמר רחמנא ולא תנופות וסמיכה בשחוטין ליתא והתנן [ג]בזמן שכהן גדול רוצה להקטיר היה עולה בכבש והסגן בימינו הגיע למחצית הכבש אחז [ד] סגן בימינו והעלהו והושיט לו הראשון הראש והרגל [ה] סומך עליהם וזורקן הושיט השני לראשון שתי ידים נותנו לכהן גדול סומך עליהם וזורקן נשמט השני והלך לו וכך היו מושיטין לו שאר כל האברים סומך עליהם וזורקן ובזמן שהוא רוצה הוא סומך ואחרים זורקין אמר אבוי [ו]התם משום [ז] כבודו דכהן גדול:

הדרן עלך שתי מדות

שתי [ח]הלחם נילושות אחת אחת ונאפות אחת אחת [ט]לחם הפנים נילושות אחת אחת ונאפות שתים שתים [י]ובדפוס היה עושה אותן כשהוא רודן נותנן לדפוס כדי שלא יתקלקלו: **גמ'** מנא הני מילי דתנו רבנן [2]שני עשרונים יהיה החלה האחת מלמד שנילושות אחת אחת מנין שאף שתי הלחם כך תלמוד לומר יהיה ומנין שאפייתן שתים שתים תלמוד לומר [3]ושמת אותם יכול אף שתי הלחם כן תלמוד לומר אותם האי אותם הא אפיקתיה אם כן לימא קרא ושמתם מאי ושמת אותם שמעת מינה תרתי: תנו רבנן ושמת אותם בדפוס [יא]שלשה דפוסין הם נותנה לדפוס ועדיין היא בצק וכמין דפוס היה [ב] לה בתנור וכשהוא רודה נותנה בדפוס כדי שלא תתקלקל ולהדרה לדפוס קמא כיון דאפי' [ג] לה נפחה: איתמר לחם הפני' כיצד עושין אותו רבי

סמיכה שלא נתרבתה בשחוטין. תימה ותתרבה בשחוטין מקל ומומר מתנופה שנתמעטה בחוברין ותתרבה בשחוטין: **קא** הויא חציצה. והא לכהן מניח ידו מתחת יד הבעלים ומניף פירמתי לעיל בפרק כל הממחות גחות מלה (דף פח ע"ב): **בזמן** שכהן גדול רוצה להקטיר. משנה היא במסכת תמיד (דף לג.):

הדרן עלך שתי מדות

שתי הלחם. במנחת ומקרא קדוש לגבוה זכר ולגבון נקבה דהכא תנן שתי הלחם ובשמועה (ג ע"ב) כתיב גבי שתו ועתו לך שתי לחם ולקמת מינה ועליו פ' ותלו מנחות (דף עה:) קרי ליה לגבון זכר דקאמר בבא מלחם גדול וכתיב (ישעיה נו) ולא יחסר [ד] לחמו: **ובדפוס** היה עושה אותן. פיי דגרסי טופס וכלי אחד כמו גיטין (דף כו.) טופסי גיטין פורמ"ג בלע"ז ולי נפשך לגרר שם היה מתקן הלחם ממון לדפוס שהיה הדפוס נתון בתוך הלחם או הלחם בפנים ומתוך הסגרת נראה שהלחם נתון הדפוס קטן ומשני כיון דאפי' לה נפחה מעמע שהלחם תוך לדפוס אפי נתון הדפוס כיון דכמין דפוס היה לה בתנור היכי מיפחה הא אין הדפוס מניחה ועוד דבכל דוכתא מעמע שהיו מדקיקין את הפת בתנור ואם כתוך הדפוס נמוכה מי נפשך להדקיקה ומהא דקתני וכשהוא רודן נותנן בדפוס אין לדקדק דשייך לדייק [ה] מאפי הדפוס ולא מאפי שהודפקה בתנור: **וכשהוא** רודן נותנן בדפוס. הן הקערות של שולחן (לקמן דף נז.) קערותיו אלו דפוסין וכן פירש רש"י בפירושי חומש שהיה נותנו בקערות לאחר שפייה ומימה הא דפליגי לקמן (דף לה:) בפאייתן אי לחיץ שבת ללמדך דאמר תנור מקדש לחיץ שבת משום דאי לה מתמהי ליפסלוי בלינה ולמאן דאמר אין תנור מקדש לא לחיץ הא כך אין למר וכן למר קערות מקדשו כדכתיב בפ' נשם ומשמח בו את אהל מועד ואת מזבח העולה את השולחן ואת כל כליו ומנה בע"ג דכתיב גבי שלחן ועשית קערותיו מ"מ כלי השולחן מיהא לא מיקרו אי נמי מאן דמפרש קערותיו אלו הדפוסים קסבר תנור מקדש אבל מאן דאמר אין תנור מקדש היה מפרש דקערותיו היינו קערות שהיו נותנים בהם את הלחם על שתי שולחנות שבהיכל אחד מזה ואחד מזה על שלשה כתפים נותנים לחם הפנים בכיסתן ועל שלשה בניתן אבל אין לפרש דעל שולחן של משה שבהיכל היו סוברין בתוך הקערות דלחם כן שולחן היה מקדש יותר ממשה עשר טפחים:

ושמת אותם בדפוס. וי"מ והא מפיקתיה לומר שתפייתן שתים שתים ויש לומר דלחם כן לכתוב ומתת אותם מבבל ושמת משמע שיהא בדפוס:

מתני' כמין וכשחוטין. בכבשי עצרת: **ובדבר שאין בו רוח חיים.** [1] לחם ומנחות: **מה שאין כן בסמיכה.** לחין וניסוכין בשחוטין ואין ניסוך אלא בדבר שיש בו רוח חיים: **גמ' שיכול.** שיהא הלחם שומך לכל המביאים והלא אין רוח וכו': **בחוברין.** מהבירין: **נתמעטה בחוברין.** שאין כולם מריחין להניף אלא אחד מניף על יד כולם: **ותפרכי תנופה בחוברין.** שיהא כולם מריחין להניף: **תנופה שנתרבית בשחוטין.** אין בשלמי נבור אין בשלמי יחיד: **קא חזי חציצה.** דכי מניף זה ידו ע"י חבירו הויא מוקצה אין יד [1] חבירו לזבח: **ליניף.** תד והדר לינוף תבריה: **תנופה.** אחת בשלמי בסמיכה לא כתיב סמיכה [ה] בהדיא אלא ומסך עליו סמיכה [ו] [יסוד] לשמוך והדר לסמוך: **ושעלו.** להכן גדול: **מזבח הרמתן.** מאותן י"ב [ז] שבעזקים בתמיד ושומך עליהם כהן גדול ומוכן על המזבח ומשמט שמי ולבך לו וכא מבירו שליחי ומושיט לרמתן והרמתן להכן גדול: **משום יקרא דכהן גדול.** שיהא נראה כמו שהקריב הוא את כולן היה שומך עליהן ולא שתהא סמיכתם מוהנת בשחוטין מן התורה:

הדרן עלך שתי מדות

רש"י כת"י

חיים ושחוטין. [מפרש בפ' כל] שנאמרו בחומש מלה ד]: **בדבר שיש בו רוח חיים.** כגון קרבן בהמה: **בדבר שאין בו רוח חיים.** כגון לחמי תודה ונסכים: **גמ' כל בעלי קרבן לסמיכה.** כל החוכרין שומכין: **נתמעטה בחוברין.** [שאחד] מניף כלאחריו משום דלא מסבר [משום] דהויא חציצה ג) בין יד של זה לקרבן. ולי קשיא הא אמרינן ה) כהן מניח ידו תחת יד בעלים ומניף ו) ידו תחילה לא מקריב משום דעיקר תנופה בבעלים דכתיב [במדבר ו] על כפי הנזיר: **בזמן שכהן גדול רוצה להקטיר.** הקרבן דכשחומו הוא לאחר גמר עולה זו אלי מקריב: **ושעלו.** ברמת משום עולה זו אלי מקריב: **ומשיט הרמתן והרגל.** ממיעטו בעלות: **ומושיט הרמתן והרגל.** להן קרבין לרמתן בתמיד כלאחריו בגמ' יומא [סה:]: **ושומך עליהן.** כה"ג וזורקן על המערכה: **ומושיט השני.** ד"ג בהגיס [היו עמוקין] בתמיד ז): **שתי ידיות.** קרבין אחד הרמתן והרגל. והשני מושיט לרמתן לרך כבוד הוא כך שיהא אחד מושיט מכולם ומחן לו. ומדקתני ומושיט לו הרמתן ומומך עליהם מלמד יש שמיכה בשחוטין: הא לאו שמיכה גמורה היא אלא שהיה מסוך מעלה מעלה הקטורת:

(ע"כ מכ"י רבינו בצלאל אשבנזי ז"ל).

הדרן עלך שתי מדות

[הפירושים שנמצא בדפוס מכאן ואילך הוא פירוש רש"י ז"ל]

שתי הלחם. דפוס. פורמ"ק בלע"ז וכגמ' מפרש היאך עשוי: **וכשהוא רודה.** [ח] מן התנור: **נותנן בדפוס כדי שלא יתקלקלו. וישנרו: גמ' אחד מלה הלחם.** בלחם הפנים כתיב: **ושמת אותם.** שיהא לשמונה שתהא עושה מהם להיינו בתנור תהא בלשון אותם דמשמע שהיה נותן שתים בשני דפוסין יחד בתנור: **ועדיין היא בצק.** נותנה בדפוס שהלפוס עשוי [י] כמין תיבה פרוסה ולמר כמין ספיה רוקדת כדפליגי לקמן [ע"ב] ומתקן הבצק בתוך הדפוס שיהא עשוי בעין הדפוס שהלחם היה לו לפנות ותוך: **וכמין דפוס היה לה בתנור.** והיו מסיקין אותו עם התנור ואופה את הלחם: **וליהדרה.** לאחר שרדה לדפוס קמא שתקנה בו: **נפחה"א** . ונראיה דפוס גדול מן הראשון כמין

שיטה מקובצת

ג) אחז הסגן: ד) והרגל ה) תיבת לה נמחק: ו) תיבת חבירו נמחק: ז) סמיכה אחת: ח) רודה אותן: ט) עשוי למר: י) נפחה רב:

נב א ב מיי' פ"ע מהל' מעה"ק הל' ח ופ"ח מהלכות תמידין ומוספין הלכה יח:
ם ג ד מיי' פ"ה מהל' כלי המקדש הל' יג יד:
א ה מיי' פ"ח מהלכות תמידין ומוספין הל' ו:
ב ו מיי' פ"ה שם הל' ז:
ג ז ח מיי' שם הל' ח:

תורה אור השלם

1. וְטָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָּבִיב: ויקרא ג ב
2. וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת: ויקרא כד ה
3. וְשַׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרֶכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֶכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְיָ: ויקרא כד ו

הגהות הב"ח

(ה) גמ' משום (כנזוה) מ"מ וע"ע גי' ר"י ויקרא:

לעזי רש"י

פורמ"א. תבנית.

מוסף רש"י

לרבות כל בעלי קרבן לסמיכה. ממה שהביאו קרבן לחם בשתופות כולן ניתיכן למעך עליו ולין לחם סומך עליו (ערכין ב.) שאם נשתפו ג' או ג' על קרבן לחם קריבת לכל אד ואד קרבנו ואולן שומכין בו (תמורה ב.).

הדרן עלך שתי מדות

רבינו גרשום

שיכול. שיהא א' סומך ע"א כולן. והלא דין הי: קא הויא חציצה. שיהו של אחר חוצץ בין ידו של אחר: ליניף. חד והדר לינף חבריה תנופה אחת אמר הי. אבל בסמיכה דלא כתב סמיכה אחת לסמוך והדר לסמוך: והושיט הראשון. מאותן י"ב כהנים שוזכין בתמיד: וסומך עליהן כ"א וזורקן. על המערכה: והלך לו ובא חברו ומושיט לראשון והראשון לכ"ג: משום כבודו דכ"ג. היה סומך עליהן אבל בעלמא ליכא סמיכה בשחוטין:

פרק עשירי

שתי הלחם. ת"ל אותם. שתי הלחם למעט לחם הפני': הא אפיקתיה לגופיה דנאפות שתים ולא בא למעט אם כן וכו': וכמין דפוס היה לה בתנור. גדול מעט מן הדפוס הראשון: וכשהוא רודה. כשמרציאה מן התנור ונותנה בדפוס ג' שהוא גדול מדפוס שבתנור כדי שלא תקלקל תקונה לפי שהיא דקה ואם לא נותנה בדפוס היתה מתקלקלת: נפחה. גדילה ואינה נכנסת בדפוס הראשון.